

Projekt zatytułowany "Znaczenie przedwaryscyjskiego podłoża krystalicznego w formowaniu się pogrubionej skorupy orogenicznej i ekshumacji skał HP w trakcie orogenezy waryscyjskiej" jest poświęcony badaniom podłoża krystalicznego uformowanego na długo przed orogenezą waryscyjską, które następnie w trakcie orogenezy waryscyjskiej uległo intensywnemu przerobieniu w wyniku procesów deformacji i metamorfizmu. Tego typu podłoża skalne odsłania się jedynie w kilku miejscach w Sudetach oraz na bloku przedsudeckim. Jednym z takich obszarów jest pasmo kamienieckie wraz z metamorfikiem Doboszowice (Fig. 1). W ramach projektu zamierzamy: (1) opisać powstanie podłoża krystalicznego i przedwaryscyjskiego odsłaniającego się na bloku przedsudeckim na obszarze pasma kamienieckiego oraz metamorfiku Doboszowice, (2) zdefiniować przebieg NE fragmentu szwu reicznego, (3) opisać historię deformacji oraz metamorfizmu zapisaną w skałach pasma kamienieckiego oraz metamorfiku Doboszowice i dobrać efektem orogenezy waryscyjskiej, w trakcie której doszło do zestawienia na jednym poziomie skorupy wysokich i niskich eklogitów i skał ich otoczenia reprezentujących płytkie poziomy skorupy.

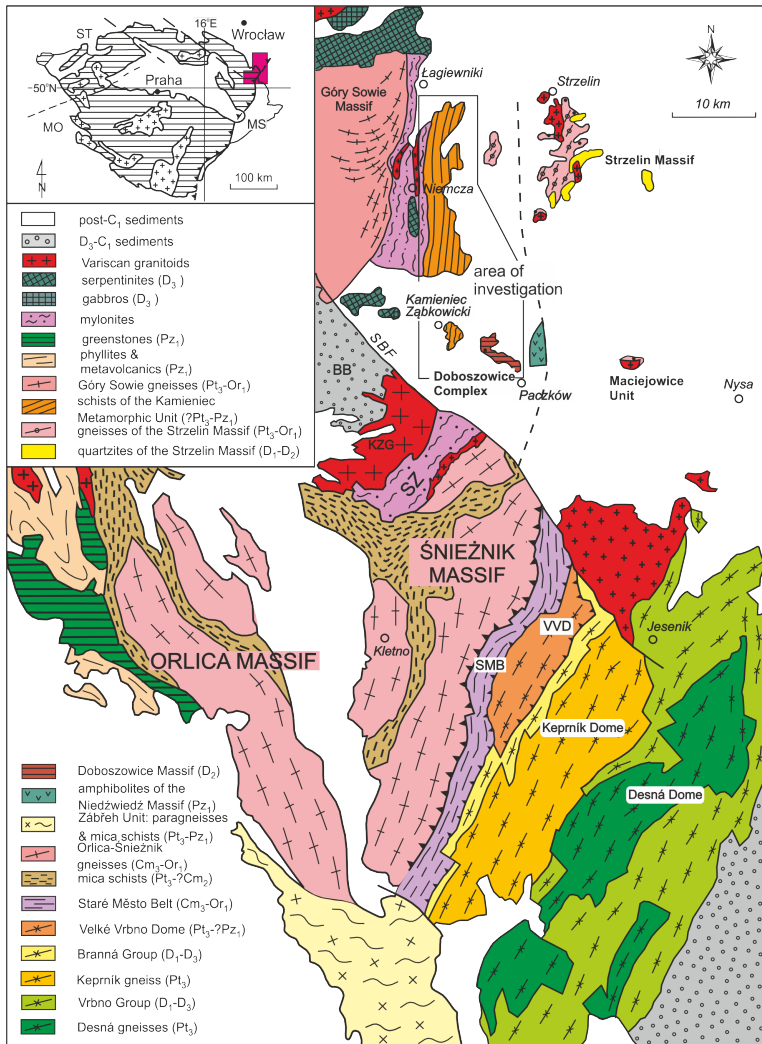
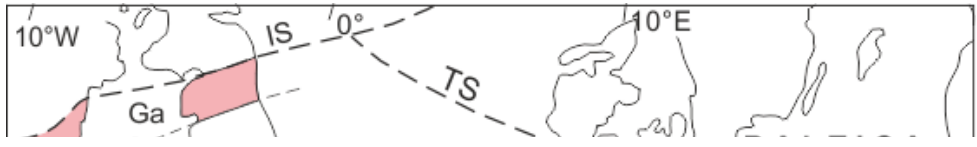

Fig. 1. Uproszczona mapa geologiczna kompleksów metamorficznych odsłaniających się pomiędzy masywem Gór Sowich i masywem Niedzwiedzia. Prostokąt obrazuje obszar proponowanych badań. Linia przerywana ilustruje położenie granicy pomiędzy Sudetami wschodnimi i zachodnimi.

Odsłaniająca się na obszarze pasma kamienieckiego i metamorfiku Doboszowice kompleks skalny jest zbudowany w przeważającej części z łupków tarczykowych z niewielkimi wkładkami łupków kwarcowo-skaleniovych oraz amfibolitów. To wskazuje, że opisywany sukces skalny można uznać za pozostałość wulkaniczno-osadowego wypełnienia zbiornika sedimentacyjnego prawdopodobnie o charakterze morskim. Skład chemiczny skał osadowych i towarzyszących im wulkanitów nosi zapis środowiska tektonicznego, w którym wspomniany zbiornik powstał i funkcjonował. Biorąc pod uwagę podobieństwo do serii skalnych odsłaniających się na obszarze siedzącego masywu nie należy przypuszczać, że geneza sukcesji wulkaniczno-osadowej pasma kamienieckiego oraz metamorfiku Doboszowice może mieć związek z orogenezą kadomską lub te wydarzenia rozgrywają się tutaj po niej. Z drugiej jednak strony, litologicznie podobne sukcesje skalne odsłaniają się także w innych częściach Sudetów i bloku przedsudeckiego. Co ciekawe zdaniem wielu badaczy sukcesje wulkaniczno-osadowe znajdują się w masywie nie tylko Gór Bystrzyckich (w obrębie kopuły orlicko-nickiej, Sudety środkowe) czy te odsłaniają się w Jeseníkach (Sudety wschodnie) należą do odmiennych terranów (fragmentów skorupy kontynentalnej) reprezentowanych przez zespół terranów armorykańskich (m.in. Sudety środkowe) oraz Brunovistulikum (Sudety wschodnie). Ponieważ obecnie znajdują się one w bezpośrednim sąsiedztwie to ich zestawienie musiało mieć związek z orogenezą waryscyjską. Ładunek tych wydarzeń jest szwem tektonicznym określany w literaturze jako szew reiczny (Fig. 2).

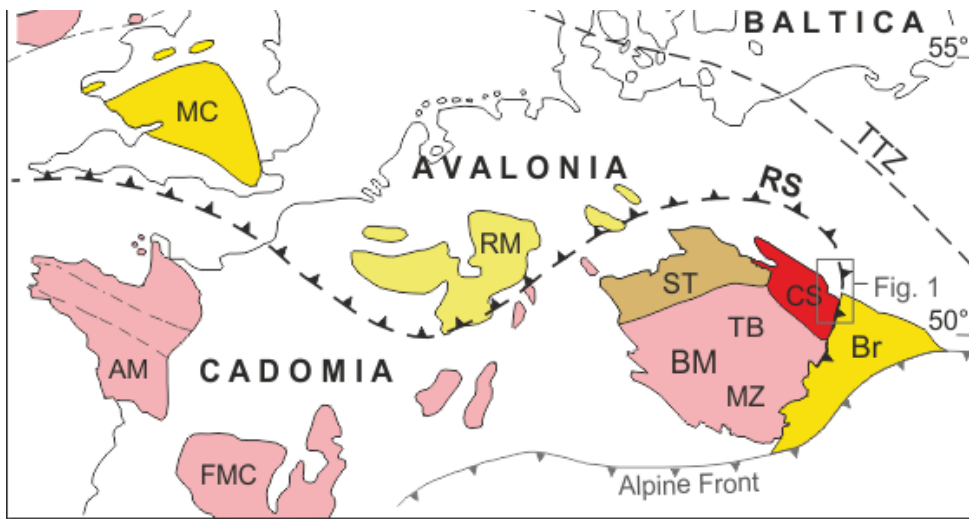

Fig. 2. Terrany w południowej i środkowej Europie. AM, Masyw Armorykański; BM, Masyw Czeski; Br, brunia (brunovistulikum); CS, Sudety środkowe; Ga, Ganderia; FMC, Masyw Centralny; IS, szew japetus; MC, kraton Midland; MZ, strefa moldanubska; RM, Masyw Reński; RS, szew reiczny; SZ, strefa saxoturyska; TS, szew Tora; TTZ, strefa Teisseyra-Tornquista.

Sukcesje wulkaniczno-osadowe pasma kamienieckiego oraz metamorfizmu Doboszowic zarejestrowały efekty deformacji oraz metamorfizmu związanego z rozwojem orogenu waryscyjskiego. Co interesujące w kompleksie tym odnajdujemy niewielkie występowanie eklogitów, które noszą zapis metamorfizmu wysokich ciśnień. Tego typu skały odsłaniają się w Sudetach jedynie w obrębie bloku sowiogórskiego oraz w metamorfiku nieznika. Z tego powodu skały te stanowią unikalne źródło wiedzy na temat procesów związanych z przebiegiem waryscyjskiej subdukcji oraz następującej po niej kolizji fragmentów skorupy kontynentalnej reprezentowanej przez zespół terranów armorykańskich (Sudety środkowe) oraz brunovistulikum (Sudety wschodnie). W konsekwencji sukcesja-wulkaniczno-osadowa odsłaniająca się na omawianym obszarze jest niezwykle atrakcyjnym obiektem badawczym pozwalającym na studiowanie mechanizmów odpowiedzialnych za rozwój pasm orogenicznych.